

[Erik B. Smith]

hold uden tidsbegrænsning. Vi har set nogle eksempler på, hvorledes et sådant forbehold mange år senere, hvor den berettigede har glemt alt om forbeholdet, pludselig ser sig bragt i en situation, hvor forbeholdet træder i kraft. Det bør undersøges, om disse forbehold kan begrænses, eventuelt gøres tidsbegrænsede.

Afslutningsvis skal jeg sige, at vi har mange betænkeligheder og mange kritikpunkter. Udvalgsarbejdet må vise, om vi kan få tilstrækkelige ændringer igennem til, at vi kan ende med at give tilslutning til en forvaltningslov og en ny offentlighedslov. Det skal ikke skorte på konstruktiv medvirken fra socialdemokratiet.

Agnete Laustsen (KF):

Det er glædeligt, at det er faldet i en konservativ justitsministers lod at fremsætte de forslag, som vi nu igennem mange år har set frem til, nemlig både forslag om forvaltningslov og forslag om offentlighed i forvaltningen.

Det er glædeligt, fordi vi altid har lagt vægt på, at der fra offentlig side ydes borgerne den service, man naturligt har krav på, men måske ikke altid har følt man har fået, og fordi det er af betydning, at borgerne ved, at de nu har fået fastlagt klare retningslinjer, der sikrer dem i deres rettigheder over for det offentlige, og giver dem mulighed for at belyse deres sag så godt som muligt og følge dens gang, eventuelt gennem flere instanser.

Det er afgørende for os, at vi nu er nået dertil, hvor disse længe ventede forslag kan lægges på bordet til åben diskussion og behandling, for der kan – og det er justitsministeren jo også inde på i sin fremsættelse – ikke være tvivl om, at et så omfattende lovkompleks på mange punkter er og må være kontroversielt og nødvendigvis må ægge til debat.

Derfor finder vi også i fremsættelsestalen flere gange sætningen: vi må så se på her i folketinget, om osv., og det glæder mig, at justitsministeren hermed lægger op til debat af forskellige nye tanker, ideer og forsøg, som vi må vurdere nærmere, inden vi drager en konklusion.

Nu må vi trods alt gøre os klart, at vi ikke i dag lever i en forvaltningsretlig ørken. Vi har i første række reglerne om folketingets

ombudsmand, vi har offentlighedsloven, og vi har en meget lang række udtalelser fra bl.a. indenrigsministeriet, der sikrer borgerne rettigheder over for det offentlige, og heldigvis er det da sikkert også sådan, at de fleste offentlige instanser allerede i dag lever op til de krav om f.eks. begrundelse og angivelse af klageregler, som nu søges lovfæstet.

Men det er givet, at der er behov for, at mange af disse uskrevne regler nedfældes og samles, og det er naturligt og også rimeligt, at en række af de forslag, forskellige udvalg under justitsministeriet er fremkommet med, får en mulighed for at vise deres værdi og bæredygtighed i praksis.

Jeg skal imidlertid ikke lægge skjul på, at vi står over for en kompliceret opgave, idet det må være vort primære mål at få nedfældet regler, der sikrer borgerne optimalt uden af den grund at komplicere, forsinke og fordyre den offentlige forvaltning. Især fra kommunal side er der jo, som også hr. Erik B. Smith var inde på, blevet fremført betænkeligheder, som bl.a. er blevet imødekommet ved ministerens forslag om, at lovens regler om partshøring og begrundelser skal udsættes til ikrafttræden 1. januar 1987. Jeg ved ikke, om det er for lang en frist at give – det er også muligt, det er for kort en frist – men det viser i alle tilfælde, at vi må vurdere både fordele og ulemper ved disse komplicerede regler.

Jeg skal ikke gå i detaljer med dem ved denne lejlighed, men blot komme med nogle få kommentarer til nogle af de nyordninger, der foreslås. Jeg er ligesom hr. Erik B. Smith ikke i tvivl om, at vi vil få en større debat om spørgsmålet om øget aktindsigt og spørgsmålet om aktindsigt i sygehusjournaler ikke mindst. Det er jo et spørgsmål, som bl.a. forleden blev taget op på Forbrugerrådets netop afholdte årsmøde.

Efter forslaget skal sygehusjournaler bevare deres særlige status som utilgængelige for patienterne, og journalerne skal bevare denne status, selv om de bliver videresendt til f.eks. socialforvaltningen.

Jeg skal som sagt ikke åbne nogen debat her, men bare pege på, at dette eksempel viser, hvor mange forskellige hensyn der skal tages, når man fastsætter regler gældende for så omfattende et område som hele den offentlige forvaltning, ligesom jeg gerne vil pege på, at mange problemer – heldigvis da –